

Herra kuulee ja vapauttaa

”Kun vanhurskaat huutavat apua, Herra kuulee ja pelastaa heidät kaikesta hädästä.” (Ps. 34:18.)

Avaintekstit:

Ps. 139:1-18;
Ps. 121;
Ps. 17:8;
Matt. 23:37;
1. Kor. 10:1-4;
Hepr. 4:15, 16.

Kerta toisensa jälkeen psalmeissa korostetaan totuutta siitä, että kaikkivaltias Herra, joka loi maailmankaikkeuden ja ylläpitää sitä, paljastaa itsensä myös persoonallisena Jumalana, joka tekee aloitteen suhteen rakentamiseksi kansansa kanssa ja joka myös ylläpitää tuota suhdetta.

Jumala on lähellä kansaansa ja luomakuntaansa sekä taivaassa että maan päällä (Ps. 73:23, 25). Vaikka ”Herralla on istuimensa taivaissa” (Ps. 103:19) ja vaikka hän ”kiittää pilvivaunuillaan” (Ps. 68:5), hän on ”lähellä sitä, joka huutaa häntä avuksi, sitä, joka vilpittömästi kääntyy hänen puoleensa” (Ps. 145:18). Psalmi ylläpitävät horjumatta totuutta siitä, että Herra on elävä Jumala, joka toimii niiden hyväksi, jotka huutavat häntä avuksi (Ps. 55:17-23). Psalmi ovat merkityksellisiä juuri siksi, että ne ovat elävän Jumalan innoittamia ja ne on osoitettu hänelle, joka kuulee rukoukset ja vastaa niihin.

Meidän tulisi muistaa, että oikea suhtautumistapa Herran läheisyyteen on elää uskossa häneen ja olla kuuliainen hänen käskyilleen. Kuten Israelin historia on usein paljastanut, mikään muu kuin tällainen usko ja kuuliaisuus ei kelpaa hänelle.

SINULTA EI PIENINKÄÄN LUUNI OLE SALASSA

Lue Ps. 139:1-18. Kuinka teksti runollisesti kuvaa Jumalan voimaa (Ps. 139:1-6), läsnäoloa (Ps. 139:7-12) ja hyvyttä (Ps. 139:13-18)? Mitä Jumalan suuruus kertoo hänen lupauksistaan?

Oletko joskus halunnut auttaa jotakuta, mutta sinulla ei ollut keinoja siihen? Samoin jotkut ovat voineet koettaa auttaa sinua, mutta eivät ole ymmärtäneet tarpeitasi. Toisin kuin parasta tarkoittavilla ja rakastavilla ihmisillä, Jumalalla on täydellinen tieto meistä ja olosuhteistamme, ja lisäksi keinot auttaa meitä. Hänen lupauksensa avusta ja vapautuksesta eivät ole pinnallisia latteuksia, vaan lujia vakuutuksia.

Jumalan tieto psalminkirjoittajasta on niin suurta ja ainutlaatuista, ettei edes hänen äitinsä kohtu voinut salata häntä Jumalalta (Ps. 139:13, 15). Jumalan tieto liittyy aikaan (Ps. 139:2), sisäiseen olemukseen (Ps. 139:2, 4) ja tilaan (Ps. 139:3) – koko ihmisen olemassaoloon. Jumalan tieto on peräisin siitä, että hän on luoja, joka on läheisesti tutustunut jokaiseen. Hänen tietonsa ilmenee huolenpitona luoduistaan.

Sen, että Jumala tuntee meidät läheisesti, ei tulisi pelottaa meitä, vaan ajaa meitä Jeesuksen käsivarsille iloitsemaan siitä, mitä hän on tehnyt puolestamme ristillä. Jeesukseen uskomalla saamme hänen vanhurskautensa, Jumalan oikeamielisyyden (Room. 3:5, 21).

Jumalan läsnäoloa korostetaan kuvaamalla, miten hän ulottuu jopa ”tuonelaan” (še’ōl, ’hauta) ja ”pimeyden kätköihin” (Ps. 139:8, 11, 12) – paikkoihin, joita ei yleensä kuvata Jumalan asuinsijoiksi (Ps. 56:14). Hänen läsnäolonsa ulottuu ”aamuruskon siipien noususta” (idästä) kauas ”merten taa” (länteen) (ks. Ps. 139:9). Maailmankaikkeudessa ei ole paikkaa, jossa olisimme Jumalan ulottumattomissa. Vaikka hän ei ole osa maailmankaikkeutta, hän on silti lähellä sitä kaikkea, sillä hän on luonut sen ja ylläpitää sitä (Hepr. 1:3).

Koska Jumala tietää meistä kaiken, hän voi auttaa meitä ja ennallistaa meidät. Tuore oivallus Jumalan suuruudesta saa psalminkirjoittajan ylistämään Jumalaa ja kokemaan uudistunutta luottamusta häneen. Se, että Jumala tutkii hänen elämänsä, on hänelle tervetullut keino poistaa elämästä asioita, jotka haittaavat hänen jumalasuhdettaan.

Jotkut pelkäävät, että Jumala tietää heidän synkimmät salaisuutensa. Miksi evankeliumi on ainoa toivomme?

VAKUUTUS JUMALAN HUOLEN- PIDOSTA

Lue Ps. 40:2-4; Ps. 50:15; Ps. 55:23 ja Ps. 121. Miten Jumala on mukana päivittäisissä asioissamme?

Herra ilmoittaa itsensä Raamatussa elävänä Jumalana, joka toimii niiden puolesta, jotka huutavat häntä avuksi. Psalmista sanoo: "Minä pidän Herran aina edessäni - [.]'" (Ps. 16:8, VKR.) Siksi hän luottaa Jumalaan ja kutsuu tätä avukseen (Ps. 7:2; Ps. 9:11). Herra kuulee häntä silloinkin, kun hän huutaa "syvyydestä" (Ps. 130:1, 2). Tällä ilmaistaan sitä, ettei mikään elämäntilanne jää Jumalalta huomaamatta, vaan kaikki on hänen hallussaan. Siksi psalmikirjoittajan avunhuuto, oli se kuinka epätoivoinen tahansa, ei ole vailla toivoa.

Psalmi 121 puolestaan ylistää Luojan voimaa uskollisen yksilön elämässä. Luojan voimasta kertovat mm. seuraavat asiat:

1) "Herra ei anna sinun jalkasi horjua - [.]'" (Ps. 121:3.) Kielikuva jalasta kuvaa usein ihmisen elämänmatkaa (Ps. 66:9; Ps. 119:105; Sananl. 3:23). Heprean kielen horjumattomuutta tarkoittava ilmaus kuvaa varmuutta, jonka Jumala antaa maailmalle (Ps. 93:1) ja Siionille (Ps. 125:1).

2) Kielikuva Herrasta Israelin vartijana, joka ei väsy eikä nuku, korostaa Herran jatkuvaa valppautta ja valmiutta toimia lastensa puolesta (Ps. 121:3, 4).

3) Herra on "suojaava varjo" (Ps. 121:5, 6). Tämä kielikuva tuo mieleen pilvipatsaan exoduksen eli Egyptistä pois lähdön ajoilta (2. Moos. 13:21, 22). Samalla tavoin Herra tarjoaa fyysistä ja hengellistä suojaa kansalleen.

4) Herra on heidän oikealla puolellaan (Ps. 121:5, VKR). Oikea käsi tarkoittaa yleensä henkilön vahvempaa kättä, toiminnan kättä (Ps. 74:11; Ps. 89:14, VKR). Tässä se kertoo Jumalan läheisyydestä ja mielisuosiosta (Ps. 16:8; Ps. 109:31, VKR; Ps. 110:5).

5) Jumalan kansalleen tarjoama varjelus vahvistetaan Ps. 121:6-8. Jumala varjelee lapsensa kaikelta pahalta. Heitä eivät vahingoita aurinko eikä kuu. Hän varjelee heidän lähtönsä ja tulonsa. Nämä runolliset kuvaukset korostavat Jumalan kokonaisvaltaista, loppumatonta huolenpitoa.

Mistä on siis pohjimmiltaan kyse? Psalmikirjoittaja luotti Jumalan rakastavaan huolenpitoon. Meidän pitäisi tehdä samoin.

HERRA ON TURVA VASTOIN- KÄYMISSÄ

Lue Ps. 17:7-9; Ps. 31:2-4 ja Ps. 91:2-7. Mitä psalminkirjoittaja tekee vaikeina aikoina?

Psalminkirjoittaja kohtaa erilaisia ongelmia ja kääntyy niissä Herran puoleen, joka on turvapaikka jokaisessa vastoinkäymisessä. Luottamus on tietoinen valinta tunnustaa Jumalan herruus omassa elämässä kaikissa olosuhteissa. Jos luottamusta ei ole vastoinkäymisten keskellä, silloin sitä ei ole olenkaan.

Psalmista todistaa: "Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan." (Ps. 91:2.) Tämä hänen todistuksensa kumpuaa hänen aiemmasta kokemuksestaan Jumalan kanssa ja vahvistaa nyt hänen uskoaan tulevaisuuteen. Psalmista kutsuu Jumalaa Korkeimmaksi ja Kaikkivaltiaaksi (Ps. 91:1, 2) muistaen Jumalan käsittämättömän suuruuden.

Psalminkirjoittaja kertoo myös siitä turvasta, jonka ihminen voi löytää Jumalassa: "suoja", "varjo", "turva", "linna", "siivet", "kilpi", "suojus" ja "turvapaikka" (Ps. 91:1, 2, 4, 9, RK 2012). Tällaiset kuvaukset edustivat psalminkirjoittajan kulttuurissa turvapaikkoja. Ei tarvitse kuin ajatella tuossa maailmankolkassa ajoittain vallitsevaa sietämätöntä auringon paahdetta arvostaakseen varjoa, tai muistella Israelin historian aikana läpikäymiä sotia arvostaakseen kilven tai linnan tarjoamaa turvaa.

Lue Ps. 17:8 ja Matt. 23:37. Mitä kielikuvaa tässä käytetään ja mitä se paljastaa?

Yksi intiimeimmistä vertauskuvista on se, joka viittaa siipien suojaan kätkeytymiseen (Ps. 17:8; Ps. 57:2; Ps. 63:8). Tämä emolinnun suojeluun viittaava vertauskuva antaa lohtua ja varmuutta. Herraa verrataan kotkaan, joka suojelee poikasiansa siivillään (2. Moos. 19:4; 5. Moos. 32:11) ja kanaemoon, joka kokoaa poikasensa siipiensä suojaan (Matt. 23:37).

Miten suhtaudumme aikoihin, jolloin onnettomuus iskee emmekä tunnu näkevän Herran suojelusta? Miksi tällaiset traumat eivät tarkoita sitä, ettei Herra olisi kanssamme?

PUOLUSTAJA JA VAPAUT- TAJA

Lue 1. Kor. 10:1-4. Miten Paavali kuvailee exodusta eli Egyptistä poislähtöä? Mitä hengellisiä opetuksia hän pyrkii välittämään sen kautta?

Lue Ps. 114. Kuinka Israelin kansan jumalallista vapautusta Egyptistä kuvataan runollisesti tässä psalmissa?

Kuinka runollinen kuvaus Psalmissa 114 tarjotaankaan siitä, miten Jumala ihmeellisellä tavalla vapautti lapsensa Egyptin orjuudesta. Raamatussa vapautus Egyptistä nähdään symbolina Jumalan voimasta pelastaa kansansa. 1. Kor. 10. luvun alkujakeissa Paavali tekee juuri näin: hän näkee koko tosikertomuksen exoduksesta Jeesuksessa Kristuksessa saatavan pelastuksen symbolina.

Psalmi 114 kuvaa myös jumalallista vapautusta kaikkivaltaan Luojan kautta, joka hallitsee luonnonvoimia, joita hyödyntäen hän pelasti kansansa Egyptistä. Meri, Jordanin vedet, vuoret ja kukkulat kuvaavat runollisesti niitä luonnonvoimia ja ihmisiä, jotka vastustivat Israelia sen tehdessä matkaa luvattuun maahan (5. Moos. 1:44; Joos. 3:14-17). Jumala on kuitenkin kaikkien tällaisten tahojen yläpuolella.

Kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa Jumalan lasten tie taivaalliseen Jerusalemiin on vaaroja täynnä. Psalmi kannustavat heitä nostamaan katseensa vuorten yli taivaan ja maan luojaan (Ps. 121:1).

Samaa henkeä kuin Psalmissa 114 ilmenee siinä, kun Jeesus tyynnyttää myrskyn, ja kun hän julistaa, ettei seurakunnalla ole mitään pelättävää, koska hän on voittanut maailman (Matt. 8:23-27; Joh. 16:33).

Herran kansansa puolesta tekemien suurten tekojen tulisi innoittaa koko maata vapisemaan Herran edessä (Ps. 114:7). Vapiseminen tarkoittaa Jumalan herruuden tunnustamista ja hänen palvomistaan pikemminkin kuin kauhun tuntemista (Ps. 96:9; Ps. 99:1). Kun Jumala on uskovien puolella, heillä ei ole mitään pelättävää.

Millaisia hengellisiä vaaroja me uskovina kohtaamme, ja kuinka voimme oppia turvautumaan Herran voimaan suojella meitä näiltä vaaroilta, jotka ovat aivan yhtä todellisia meille nyt kuin ne olivat psalminkirjoittajalle aikanaan?

APUA PYHÄKÖSTÄ

Lue Ps. 3:5; Ps. 14:7; Ps. 20:2-4; Ps. 27:5; Ps. 36:9 (VKR); Ps. 61:5 (VKR); Ps. 68:6, 36. Mistä apu tulee näiden jakeiden mukaan?

Hengellisen ja fyysisen turvautumisen ja avun teemaa esiintyy erityisesti pyhäkköön liittyvien tekstien yhteydessä. Pyhäkkö on avun, turvan ja pelastuksen paikka. Pyhäkkö tarjoaa suojan ahdistetuille. Jumala puolustaa orpoja ja leskiä ja antaa voimaa kansalleen pyhäköstään. ”Siionista, täydellisen kauniista, Jumala ilmestyy kirkkaudessaan” (Ps. 50:2), ja sieltä julistetaan Jumalan vanhurskaita tuomioita ja sieltä myös Herran siunaus lähtee (Ps. 84:5; Ps. 128:5; Ps. 134:3).

Pyhäkön tarjoama turvapaikka ylittää turvallisuudessa kaikki muut paikat maailmassa, koska pyhäkössä asuu Jumala itse. Jumalan läsnäolo, ei pelkkä temppeli lujana rakennuksena, tarjoaa turvaa. Samoin Siionin vuori – vuori, jolla Herra asuu – on kaikkia muita vuoria turvallisempi, vaikka se itsessään on vain vaatimaton kukkula (Ps. 68:16, 17; Jes. 2:2).

”Meidän ylipappimmehan jos kukaan kykenee ymmärtämään vajavuuksiamme, sillä häntä on koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; hän vain ei langennut syntiin. Astukaamme sen tähden rohkeasti armon valtaistuimen eteen, jotta saisimme armoa ja laupeutta, löytäisimme avun silloin kun sitä tarvitsemme.” (Hepr. 4:15, 16.) Millä tavoin nämä jaheet vastaavat sitä, mitä psalminkirjoittaja sanoo pyhäköstä?

Jumalan pyhäkön pyhyys saa psalminkirjoittajan tunnustamaan, että kaikki ihmiset ovat syntisiä eivätkä millään tavoin ansaitse Jumalan suosiota. Hän sanoo myös, että vapautus perustuu yksin Jumalan uskollisuuteen ja armoon (Ps. 143:2, 9-12). Meissä itsessämme ei ole mitään, mikä toisi meille ansiota Jumalan edessä. Vasta silloin, kun ihmiset ovat oikeassa suhteessa Jumalaan syntien katumisen sekä anteeksianton että armon vastaanottamisen myötä, he voivat pyytää Jumalalta pelastusvarmuutta. Pyhäkköpalvelus edustaa Jeesuksessa löytyvää pelastusta.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 178–185 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 175–182. Mitä Jaakobin kokemus opettaa meille hellittämättömän rukouksen ja varauksettoman Jumalaan luottamisen voimasta?

Psalmit vahvistavat meidän uskoamme Jumalaan, joka on pettämätön turvapaikka niille, jotka uskovat elämänsä hänen voimallisiin käsiinsä. ”Jumala haluaa tehdä suuria niiden hyväksi, jotka luottavat häneen. Hänen kansakseen tunnustautuvilla ei ole nykyistä enempää voimaa siksi, että he luottavat niin paljon omaan viisauteensa eivätkä anna Herralle tilaisuutta ilmaista voimaansa heidän hyväkseen. Hän tahtoo auttaa uskovia lapsiaan jokaisessa hätätilanteessa, jos he vain täysin luottavat häneen ja uskollisesti tottelevat häntä.” (2AO 89.)

Jotkut psalmit voivat kuitenkin haastaa meitä sillä, että niiden lupaukset ja nykyinen tilanteemme eivät sovi yhteen. Tällaisina aikoina meidän on vain opittava luottamaan Jumalan hyvytyteen, joka ilmeni voimallisimmin ristillä.

Lisäksi joskus joitakin psalmeja voidaan käyttää väärin toiveiden elättelemiseen. Jeesuksen vastaus Paholaisen vääristelevään tapaan käyttää Psalmia 91:11, 12 osoittaa, että Jumalaan luottamista ei pidä sekoittaa Jumalan kiusaamiseen (Matt. 4:5–7) tai siihen, että röyhkeästi pyydetäisiin Jumalaa tekemään jotakin, mikä on vastoin hänen tahtoaan.

”Kristuksen seurakunta tai sen yksityiset jäsenet eivät saa suurimpia voittojaan kyvyillään, koulutuksellaan, varoillaan tai ihmisten suosiolla vaan ollessaan Jumalan puheilla ja tarttumalla vakavalla, tuskaisesti kamppailevalla uskollaan voiman väkevään käsivarteen.” (1AO 185.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa yhdessä vastauksistanne tiistain tutkistelusuuden viimeiseen kysymykseen, joka koskee Jumalaan luottamista vaikeuksien keskellä ja silloin, kun asiat menevät pahasti pieleen. Miten vaikeudet tulisi ymmärtää ja kuinka niitä voi tapahtua ihmisille, vaikka psalmit ovat täynnä hienoja lupauksia Jumalan varjeluksesta? Pohtikaa myös tätä: Eikö psalmistakin, joka kirjoitti kaikista näistä ihanista lupauksista, kärsinyt vastoinkäymisistä ja tuntenut Jumalalle uskollisia ihmisiä, jotka myös kärsivät?

2. Kuinka voimme kehittää varauksetonta luottamusta Jumalaan kaikissa olosuhteissa (esim. Ps. 91:14; Ps. 143:8, 10; Ps. 145:18–20)? Mikä voi saada meidät menettämään luottamuksemme?